

Uredništvo:

Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI**DNEVNIK****Upravništvo:**

Schillerjeva cesta št. 3.

Naročnina znaša za avstro-

ogerske dežele:

celoletno . . . K 25—

polletno . . . K 12:50

četrtletno . . . K 6:50

mesečno . . . K 2:10

Za Nemčijo:

celoletno . . . K 28—

za vse druge de-

žele i. Ameriko K 30—

Naročnina se pošilja vnaprej.

Za oglase (inserte) se

plačuje od četrstopne

petit vrste po 12 h, za

večkratni natis primeren

popust.

Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 120.

Telefonska številka 65.

Celje, v torek, 31. maja 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

Ivan Hribar.

(Oris njegove delavnosti.)

Meseca februarja t. l. se je raznesla po Ljubljani vznemirajoča vest, da je župan Hribar nevarno zbolel in da so zdravniki začeli dvomiti, če sploh še kdaj ozdravi. No, čez nekaj tednov se je bilo zdravje županu zdato boljše. Marca in aprila je uradoval kakor po navadi, delal ne samo na magistratu z lastno mu vestnostjo, nego tudi na vseh drugih zelo razširjenih poljih narodnih, gospodarskih in političnih. Pri letošnjih občinskih volitvah je bil seveda zopet izvoljen za občinskega svetnika in na to, že šestič, za župana bele Ljubljane. Pred par dnevi ga je potuhnjena bolezen sicer zopet vrgla na postelj, šel se je zdraviti v svoj gorenjski Tuscum in ravnokar čujemo, da mu je že mnogo bolje ter da se povrne že v kratkem zopet v Ljubljano — delat. In res se je povrnil in zdaj zopet opravlja svoje uradne posle.

Pa ko je počila pred par meseci prva novica, da je župan Hribar v nevarnosti, smo se bali, da ga res zgubimo. Kajti za Ljubljano pomeni Hribar več nego je pomenil Lueger za Dunaj! Ko je svoj čas župan Lueger jemal dopust za dopustom ter se vozil v razna zdravilišča iskat zdravja, spominjali so se dunajski listi v brezštevilnih člankih oboleva svojega znamenitega župana, ki je v resnici veliko storil za Dunaj, za svojo stranko, pa tudi za dunajsko nemštvo. Pristaši in nasprotniki so dan na dan povdarjali, da je žepanovanje Luegerjevo za Dunaj epohalnega pomena... Takisto se hočemo spomniti s tem vrsticami delovanja ljubljanskega župana Hribarja, ker bo moral mestna zgodovina govoriti o važni dobi v razvoju našega mesta, ko mu je županoval Ivan Hribar. To dobo bo moral imenovati zgodovinar **Hribarjevo dobo**. To je doba, ki se začne leta 1896., ko je bil Ivan Hribar izvoljen prvič za ljubljanskega župana. Ko je bil letos 3. maja Ivan Hribar šestič izvoljen za župana, je rekel dr. Tavčar, da si Ljubljane sedaj ne moremo misliti brez župana Hribarja, da je Hribarjevo ime za zmerom nerazdružno spojeno z najnovejšim razvojem našega glavnega mesta. Tudi je rekel dr. Tavčar, da je Ljubljana pod županom Hribarjem napredovala več ko poprej v par stoletjih. — To je gotovo značilna sodba, ki jo je izrekel v glavni seji občinskega sveta tako odločen član njegov, kakoršen je dr. Tavčar.

Mi, ki smo neposredna priča Hribarjevega županovanja, ki smo videli in še vidimo, kako se je Ljubljana pod Hribarjevim načelstvom razvijala in se še razvija in napreduje z velikimi koraki na vseh poljih, moramo dr. Tavčarjevo sodbo potrditi. Da čitatelji razvidijo, kako upravičena je ta sodba, naj narišem v podrobnostih delo obširno Hribarjevo za napredek ljubljanskega mesta.

»Administrativen ženič« je imenoval pred več leti neki znan slovenski jurist, ki ni ravno politični pristaš Hribarjev, ljubljanskega župana. Kdor hoče kako veliko občino administrirati ali upravljati, mora biti utelešena disciplina, mora biti vajen dela in reda in mora imeti bistre oči za vse, kar utegne koristiti občanom. Dober administrator se mora ozirati preko mej svoje občine ter se okoriščati z vsemi naprednimi napravami in institucijami, ki so jih uvedli drugod z uspehom.

Župan Ivan Hribar se je ves čas svojega županovanja oziral in se še ozira na druga cvetoča mesta in skuša tudi v Ljubljani uvesti to, kar koristi mestu in meščanom. Zato je študiral upravo drugih avstrijskih mest in si vzel najboljše za vzor. Ker je magistrat duša občinske uprave, je župan Hribar reorganiziral po priznanih vzorih in po svoji bistri glavi ves magistratni aparat. Reorganiziral je službeno pragmatiko za uradnike ter sestavil nov opravični red. Prenovil in moderniziral je tudi regulative za razne mestne naprave. Nanovo je uvedel antropometrični in anagrafski urad ter arhiv in knjižnico. Ker je vedel, da dobi magistrat le tedaj sposobnih uradnikov, ako se jim nakažejo primerne plače, reguliral je plače mestnim uradnikom tako, da so sedaj enake plačam državnih uradnikov.

Gospod Hribar si je zapisal na svoj prapor, da hoče pospeševati materialni in duševni napredek svoje Ljubljane. In to je tudi storil. — Že kot bivši občinski svetnik je dal inicijativo za uvedbo vodovoda. Ljubljana je dobila po zaslugi Hribarjevi izvrstno pitno vodo, kar je za zdravje ljubljanskega prebivalstva velikega pomena. Mesto, ki dandanes nima svojega vodovoda, pravzaprav ni moderno mesto, ker mu manjka glavni pogoj. Za svojo poglavitno zaslugo pri uvedbi vodovoda je bil Ivan Hribar tudi izvoljen za ačastnega meščana.

Župan Hribar je izvedel novo regulacijo mesta ter obširno kanalizacijo, s čimer se je zdravstveno stanje znatno izboljšalo. Hribar je uvedel nov tržni red ter moderniziral aprovizacijo mesta z živim. V načrt aprovizacije je postavil tudi veliko moderno tržnico, kakoršni imajo sedaj že vsa napredna mesta. Stavbišče je kupljeno, načrti so dovršeni, kredit je dovoljen in v kratkem dobi Ljubljana na inicijativo Hribarjevo tako potrebno tržnico.

Rekel sem, da je Hribar z regulacijo mesta znatno pospešil zdravstveno stanje. Zato je občinski svet na inicijativo Hribarjevo reguliral mesto tako, da je razširil ulice tje kjer se je le dalo, z velikimi stroški ustvaril krasne parke z nasadi in senčnim drevjem. Parki so po mestih pljuča, s katerimi diha mesto. — Kakšen park je »Slovenski trg« pred Justično palačo! Velik park je »Tabor«, dražesten perivoj zalem ob Bleiweisovi cesti poleg »Narodnega doma« itd.

Na Hribarjevo inicijativo je kupila ljubljanska

občina od erarja »grad« za drag denar. Če bi bila Ljubljana nemški »Laibach«, bi bil erar grad bržčas mestu podaril, ker pa je občinski zastop slovenski, zato je moralo mesto zgodovinski grad drago plačati. Grad je deloma že preurejen. Okoli gradu pa je mesto že popravilo pota in šetališča ter tako ustvarilo novo privlačno točko za tujce, ki hočejo uživati prekrasni razgled po ljubljanski ravnini in po planinah. Ako bo hotela država pomagati, se preuredi kmalu tudi notranjost ter se namesti v gradu galerija slik in skulptur in menda še druge kulturne naprave.

Za promet s tujci je preskrbel župan Hribar tudi s tem, da je dal sezidati na mestu stare »Švicarije« nov, veliki gozdni hotel »Tivoli«, ki je poleti nekaj »kurhotel« za domačine in tujce.

Ljubljana je pod Hribarjevim županovanjem narasla in se razširila na vse strani. Kakor velika cvetlica razpenja svoje listke po zelenem ljubljanskem polju okoli grajskega hriba in obeh bregovih Ljubljanice. Zato pa je župan Hribar tudi poskrbel, da se promet po ulicah, med posameznimi kolodvorji in med predmestji hitreje vrši. In zato je uvedel električno cestno železnico, ki mestne občine ne stane niti vinar. Firma »Siemens in Halske« je zgradila električni tramvaj na svoje stroške in čez 40 let pride tramvaj v mestno last. Gotovo jako ugodna pogodba. Da se je mogla električna železnica sploh zgraditi, je bilo treba elektrarne, ki pa jo je bila občina postavila že nekaj let poprej in to zopet na inicijativo župana Hribarja.

Elektrarna preskrbuje mesto deloma z razsvetljavo, deloma pa goni razen motorje po obrtnih delavnicah. Ker električna razsvetljava ni zadostovala za ulično razsvetljavo, je župan Hribar premišljeval, kako bi dobil nemško plinarno v svoje, t. j. slovenske in mestne roke. In nekega lepega dne je Hribar z ženjalno finančno šahovo potezo z domačimi kapitalisti vred kupil nemško plinarno in napravil izvrstno kupčijo. Slovenska plinarna stoji tako dobro, da more mesto z mnogoštevilnimi svetilkami brezplačno razsvetljevati.

Rekel sem že, da se je Ljubljana z ažuapanovanjem Hribarjevega razširila na vse strani. Nastali so čisto novi predeli (kvartali), kakor n. pr. sodni okraj s svojo justično palačo in z najlepšim parkom ljubljanskim. Hribar pa je tudi dosegel, da se je odpravilo iz središča našega mesta staro in grdo vojaško preskrbovališče ob Dunajski cesti. Mesto je moralo zopet globoko seči v svoj žep in kupiti vojaškemu erarju novo stavbišče za preskrbovališče. Staro preskrbovališče se podira in tod zrastejo iz tal nove hiše in nove ulice bodo brižale najlepší mestni del. Župan Hribar je izposloval nadalje v državnem zboru kot poslanec, da dobi Ljubljana na periferiji pri Šiški železniške mehanske

LISTEK.**Politični iveri.**

(Piše Martin Žurč.)

Klerikalizem in germanizem. Če duhovniki, redovniki in redovnice stanujejo v udobno opremljenih palačah, v župniščih podobnih gradovom in v samostanih jednaki trdnjavam, izborna jedo in pijejo ter imajo denarja v izobilju, da si lahko vse sladkosti tega sveta privoščijo, je to znamenje, da je ljudstvo verno in pobožno, moralno propadlo in posurovelo in da tava v veliki duševni in gmotni bedi. — Rimski klerikalizem in berlinski pangermanizem delata sporazumno in sistematično za uničenje slovanskih narodov; to delo se je začelo v tistem času, ko je papež Lev III. kronal l. 800 v Rimu frankovskega kralja Karla Velikega za rimskega cesarja. Žrtve tega sistema so: iztrebljenje polabskih in baltičkih Slovanov, Slovencev na Gornjem in Dolnjem Avstrijskem ter deloma na Koroškem in Štajerskem, zguba politične samostalnosti Poljske itd. Primeri iz najnovejšega časa: prepoved slovenske liturgije na Primorskem in prepoved, da slovanski duhovnik ne sme voliti, če bi njegov glas odločil v prid Slovanom, kakor se je to zgodilo celjskemu opatu Ogradiju in županu Rokosu v narodno ogroženi občini Rani pri Lounah na Češkem.

Politični radikalizem. Slovenska politika je večinoma politika obrambe in umikanja pred narodnimi nasprotniki, sistem, ki je zelo škodljiv slovenski in slovanski stvari. Slovenci se imajo vendar že enkrat postaviti na stališče, da so dežele današnje Cislajtani: Koroško, Štajersko, Kranjsko in Primorsko slovenske dežele, v katerih imajo Slovenci z priseljenimi Nemci in Lahi jednake pravice po zakonu zajamčene. V teh deželah ni za Slovence nobenega nemškega, oziroma laškega ozemlja; k večjemu se more priznati ponemčeno, oziroma pollaščeano ozemlje, katero mora zopet postati slovensko. Sedanje slovensko pokolenje je legitimni dedič in lastnik imenovanih dežel, katere so v davni dobi zasedli stari Slovenci, ne pa Nemci, oziroma Lahi, kateri so se polastili slovenske zemlje »vi, clam ac precario« (z nasiljem, zvijačo in s prošnjo) in kateri so torej k večjemu le gostje v slovenskih deželah. Geslo slovenskih politikov mora biti, priboriti slovenskemu narodu na celem Štajerskem in Koroškem kakor tudi v drugih deželah, kakor v ponemčenem tako tudi v slovenskem delu, iste pravice kakor jih že imajo tujci, t. j. priseljeni Nemci. Boj se ima vršiti za vsako ped slovenske zemlje in za vsako slovensko dušo. Primer! Na Gornjem in Srednjem Štajerskem živi na stotine Slovencev osobito v industrijskih krajih, za katere se nikdo ne briga. Če bi Slovenci v tem oziru posnemali Čehe in bi imeli

slično organizacijo kakorina je n. pr. Severočeska Narodna Jednota, bi imeli že lepo se razvijajoče slovenske manjšine v ponemčenem ozemlju severne Koroške in Gornje in Srednje Štajerske z slovenskimi šolami, posojilnicami in drugimi narodnimi društvi, katere bi izdatno paralizirale nemškutar-ska gnjezda v slovenskem delu imenovanih dežel. — Slovenski in drugi slovanski poslanci odobravajo državni proračun, s čemur dovolijo vladi čez pol milijona kron za državne nemške ljudske šole-ponemčevalnice osobito v jugoslovanskih deželah, dočim nima država denarja za prepotrebno slovensko učilišče za Štajersko in Koroško, ne da bi se govorilo o drugih šolah.

Narod — živ organizem. Narod je živ organizem in potrebuje za svoje življenje hrane t. j. idej, katere so zmožne narod k čilejšemu življenju vzpodbuditi, ga krepiti in jačiti. Zdi se, da se daje slovenskem narodu le morfinum kakor jetičnemu človeku, mesto tečne hrane, da bi rastel in postal močen; kajti narod, kateri raste, ima bodočnost, ne pa narod, ki se umika pred narodnimi nasprotniki kakor jetičen človek pred ostrejšo sapico. Takšen narod čaka gotovo sramotna narodna smrt. Bolje je za narod v boju za svobodo junaško umreti, nego v suženjstvu sramotno živeti.

delavnic, kjer bo dobilo dela na stotine in morda tisoče delavcev zaslužka. Materijalni napredek pa je mogel župan Hribar pospeševati z velikim usehom zato, ker je na narodnogospodarskem in finančnem polju strokovnjak.

Gospod Hribar, čeprav je Slovenec, vendar ni tiste lirične sorte, da bi z mokrimi zdravicami pospeševal gmotni napredek svoje občine in slovenskega naroda sploh. Hribar je marveč prepričan, da je prvi pogoj vsakemu uspešnemu napredku solidna materialna in gosodarska podlaga. Že kot zstopnik in ravnatelj banke »Slavije« je znal vsestransko razširiti po slovanskem jugu ta denarni zavod. Pa tudi sam je ustanovil več čenarnih zavodov z uspehom. Inicijativo za ustanovitev »Mestne hranilnice« je dal Hribar kot občinski svetnik. Mestna hranilnica je znatno osvobodila slovensko prebivalstvo ljubljansko od nemške »Krajske hranilnice«. Mestna hranilnica, ki se lepo razvija, bo za slovensko ljudstvo pravi blagoslov, ker bo iz svojega čistega dobička morala po statutih dajati gotove odstotke mestni občini v prid. Župan Hribar je ustanovil s pomočjo češke »Živnostenske banke« ljubljansko »Kreditno banko«, ki se je v kratkih letih svojega obstanka razvila v mogočen denarni zavod ter ustanovila svoje podružnice že v Celovcu, Splitu, Trstu, Sarajevu in v Gorici.

Tako se je Ljubljana za Hribarjevega županovanja in po njegovih nasvetih in načrtih razvila na zunaj in oplešala, da napravi na vsakega razumnega popotnika vtisk modernega mesta. (Konec jutri.)

Slovanske prireditve v Sofiji.

V Sofiji, 29. maja 1910.

Za vseslovanski sokolski zlet v Sofijo se delajo velike priprave. Vršil se bode od 10. do 12. julija, ob priliki petega rednega zleta bolgarskih telovadnih društev »Junakov«. Povabila so že davno razposlana; začeli so prihajati odzivi. Iz Rusije, kjer je sokolstvo šele v povojih, sta se odzvala kazansko telovadno društvo »Berkut«, ki pošlje v Sofijo 20 članov in gimnazija v Jalti, ki pošlje svoje dijake — sokole; ti se udeležijo občin sokolskih iger. Pričakujemo še sokolov iz Petrograda, Moskve, Harkova, Odese in Tiflisa; po teh mestih so že vsled neumnega delovanja člana ruske dume A. S. Gižiškega ustanovljena krepka sokolska društva. Rusko sokolstvo se sploh v novjšem času jako brzo razvija.

Iz Češkega je prijavljenih do sedaj 200 sokolov, iz Srbije nad 150, iz Hrvatske okoli 200, med njimi mnogo sokolic. Za Slovence še udeležba ni znana.

Slovansko sokolstvo, kateremu pripade velika naloga pri vzajemnem zblizevanju Slovanov, ima sledečo organizacijo: Čehi imajo 78 tisoč organiziranih sokolov, Poljaki 20 tisoč, Hrvati 12.500, Slovenci 10.000, Srbi (v kraljevini) 9 tisoč; Bolgari štejejo 4.460 junakov, razdeljenih na 42 junških (sokolskih) društev; nekatera so celo že v Makedoniji.

Časnikarjev pride na vseslovanski časnikarski shod v Sofiji okoli 80. Zborovanje se vrši od 5.—7. julija, istočasno z novoslovanskim shodom. Na časnikarskem shodu bodo razni referati; med njimi poroča urednik bolgarskega časopisa »Den«, Velčev, o zgodovini bolgarske žurnalistike; predsednik vseslovanske časnikarske zveze in urednik »Nar. listov« Jos. Holeček o pomenu organizacije slovanskih časnikarjev.

Tudi za vseslovanski zdravniški shod, ki se vrši v Sofiji sredi meseca julija, se delajo velike priprave. Iste vodi dr. Beron, predsednik zveze bolgarskih zdravnikov.

Najbolj se seveda zanima celi slovanski in tudi neslovanski politični svet za novoslovanski shod (kongres) v Sofiji. Udeleži se ga okoli 60 delegatov; med njimi je 15 Jugoslovancev, drugi so Čehi, Rusi in Poljaki. Poslednji sicer delajo zgago; zvesti so svoji stari navadi. Res, da so razmere med njimi in Rusi napete; a krivi so oboji. Računati se mora s faktičnimi razmerami; isti, ki imajo moč, so Rusi, zato je pameten poljski politik raje iskal med Rusi prijateljev in zaveznikov kakor pa sovražnikov. Z otročjo trmo se ne opravi ničesar. Bolgari so seveda na tem prepiru popolnoma nedolžni. Javno mnenje v Sofiji je tako, da bi Poljaki ne smeli zaradi domačih prepir izostati in delati proti vseslovanskemu shodu. Naše geslo bodi združitev; v medsebojnem spoznavanju bodo Slovani najprej našli podlago za solidne stike in pogoje za poravnavo medsebojnih prepir.

Politična kronika.

Cesar Franc Jožef v Bosni.

O sprejemu v Bosanskem Brodu smo že kratko poročali včeraj. Tam je cesar prestopil v novi dvorni salonski voz, katerega je dala zanj posebej urediti uprava bosanskih železnic. Vse postaje od Broda naprej so bile okrašene s smrečjem, zastavami in venci. Tudi slavlolokov s patrijotičnimi in pozdravnimi napisi ni manjkalo. Povsod se je nabralo na tisoče ljudi na postajah, pozdravljajoč cesarja z živijo-klici. Večji sprejem se je vršil za Brodom v Doboju. Pred dohodom v Dobjo so cesarja živo zanimali z venci okrašeni spomeniki za vojake, ki so tam padli l. 1878. Ob 8. uri 12 minut je dospel dvorni vlak v Dobjo. Na kolodvoru ste stali 2 stotnji 75. pešpolka, nameščeni v Doboju za posadko, duhovščina, deželni uradniki in šolski otroci. Dobojski župan Beg hadži Mujagić je cesarja hrvatski pozdravil; neka šolarica mu je poklonila šopek cvetlic. Po 20 minutah odmora je vlak nadaljeval svojo pot proti Sarajevu.

Prekrasen majev dan je bil včeraj v bosanski prestolnici. Že od ranega jutra je vse vrvelo po praznično okrašenih ulicah h kolodvoru in v ulici, ki pelje s kolodvora v konak, stari sedež deželne vlade, kjer je za cesarja pripravljenih 5 sob. Opoldne so zaprli vse trgovine, listi so izdali slavnostne izdaje z deželnimi in slovanskimi barvami. Po kratkih postankih v Zavidoviču in Zenici je dospel vlak ob 3. uri pop. v Sarajevo. Tam se je zopet vršil običajen slavnostni sprejem: vojaštvo, uradništvo, društva, šolarji, občinski odborniki itd. V krasnem gala-vozu, na čelu slavnostnega sprejema se je podal cesar v konak. Cesarjeva vožnja skozi mesto je bila podobna pravemu triumfu. V celem mestu vlada neizmerno veselje. To navdušenje je tem znamenitejše, ker so Bošnjaki v vsem zelo rezervirani. Cesar je izborne volje navzlic 22 urni vožnji. Mesto je prenapolnjeno s tujci; sobe so po 50 kron in še več. — Sinoči je bilo celo mesto slavnostno razsvetljeno.

Angleško časopisje se je živahno razgovorilo o cesarjevem potu v Bosno. »Morningpost« piše: Obisk cesarja in kralja, ki uživa povsod največjo ljubezen in spoštovanje, bo vplival na bosansko-hercegovinsko prebivalstvo veliko bolj kot dovoljenje deželnega zbora. Vzbudil bode čustva lojalnosti za vladarsko rodbino in odprl nove vrelce sveže moči za monarhijo. »Daily Mail« piše: Dejstvo, da more Njegovo Veličanstvo napraviti tako potovanje, je dokaz za njegovo osebno priljubljenost; ljubezen svojih novih podložnikov si je pridobil isto tako hitro kot spoštovanje in zapanje cele Evrope. To potovanje bode njegovo priljubljenost še povečalo in zaključilo razveseljivo poglavje v zgodovini vzhodnje Evrope.

V Bosni zelo skrbe za varstvo cesarjevo. — Upeljana je zahteva po potnem listu; v Bosanskem Brodu so že prijeli 3 Ruse, ki se niso mogli izkazati, kdo in kaj da so. Istotako pazijo v Sarajevu na vse tujce in zdi se, da so s tega vzroka celo preprečili, da bi prišlo preveč ljudstva z dežele v mesto.

Drobne politične novice.

Na Ogrskem se krvavi spopadi ob priliki volitev nadaljujejo. V neki vasi na severnem Ogrskem so napadli Košutijanci pristaše vladnega kandidata, trgovsk. ministra Hieronyma s kamenjem. Odvetniku dr. Koreviču so bili zbiti zobje.

Ruska дума je sprejela važen zakonski načrt za upeljavo zemstev (malih deželnih zborov) v 6 zapadnih gubernijah, kjer ima rusko prebivalstvo večino in je le 4—5% Poljakov, večinoma veleposestnikov in meščanov. Vladni načrt osigurava ruskemu prebivalstvu v zemstvih večino. Poljaki smatrajo tudi te kraje za svojo — posest, in sicer za to, ker so pripadali nekdanj poljskemu kraljevstvu. — Dumina komisija za reformo pravosodja se bode ukvarjala z odpravo smrtnih kazni. Ta bi ostala le za atentate na carja in člane carske rodbine.

Dopisi.

Iz Gomiljskega. Jubilejna slavnost dne 22. maja tek. l. v proslavo 100 letnega obstanka tukajšnje šole je kljub neugodnemu vremenu kaj lepo uspela. Že

prejšnji večer so pokali topiči ter napovedovali celi okolici ta dan veselja in radosti. Šola si je nadela praznično obleko. Bogato so jo okitila dekleta iz Grajske vasi z zastavami, cveticami in zelenjem, dočim so gomilska dekleta slavnostni prostor spremenila v pravcati spomladanski hram, fantje pa priredili napise. Pred šolo se je blestel rek: »Pravo učenje da lepo vedenje, odpira stezico v srečno življenje«. Pred vhodom na slavnostni prostor pa se je nahajal napis: »Iskren pozdrav našim blagim mladino! ljubim,« na drugi strani pa v spomin bivšim učencem in učenkam: »O srečni časi, kje ste vi, preteklih mojih mladih dni, zastoj vas kliče zdaj nazaj, minil mi je detinstva raj.« Ob 10. uri predpoldne bila je slovesna zahvalna služba božja, pri kateri je braslovški g. dekan v lepem govoru in šoli prijaznem smislu razložil pomen jubileja. Ob 3. uri popoldne pa se je pričela šolska in ob enem ljudska veselica. Vovkov kozolec je bil kmalu dupkoma poln, dasi je največji v celem okolišu. Navzoči so bili poleg domačinov še gostje iz Braslovč, Vranskega, Polzele, Št. Pavla, Št. Jurja, Mozirja, Nazarij, Rečice itd.

Žal nam je, da nekateri odlični gostje, ki so zaradi silnega deževnega naliva nekoliko pozneje došli, sploh niso več mogli dobiti primernih prostorov. Dotični gospodje naj nam to blagohotno oprostite. — Najprej je nastopila šolska mladina ter deklamirala in potem zapela več triglasnih z šolo pripravnih narodnih pesmic »Mladini«, »Veseli majnik«, »Veseli pastir«, »Rožici« tako ubrano in z občutkom, da se jej je vse občinstvo divilo. Potem je šolski voditelj v spominskem delovanju očrtal delovanje šole v poučnem in vzgojevalnem oziru. Omenil je, da šteje tukajšnja šola med svoje bivše učence lepo število mož, ki zavzemajo danes ugledna mesta v človeški družbi. Svoje temeljno znanje so si tu pridobili 4 duhovniki, 2 zdravniki, 5 c. kr. uradnikov, 4 učitelji in obilica nadebudnega dijaštva. Tudi ni danes v vsem gomilskem okolišu odraslega človeka-domačina, ki bi ne bil vsaj nekoliko več čitanju, pisanju in računanju. Govornik je podal zgodovinske črtice uo postanku in razvitku tukajšnje šole. Ustanovil jo je leta 1810 tačasni tukajšnji g. kurat Andrej Juh, ki je pozneje postal prošt v Dobri vasi na Koroškem. Izposloval je namreč v t osvrho potrebno podporo deloma iz verskega zaklada, deloma od sonškega graščaka Antona pl. Ruhenhala. Vsled tega so se tudi občani odločili za stavbo posebneg šolskega poslopja. Kot prvi posvetni učitelj je bil tu nameščen g. Lovrenc Paznik, doma iz Št. Kancijana na Koroškem. Deloval je tu celih 50 let. Bil je vnet za svoj poklic ter si je znal pridobiti ljubezen svojih soobčanov. Bil je dober šolnik, dokler mu niso opešale telesne moči. Imel je celo iz tujih fara otroke na hrani, da so se tu šolali. Leta 1865 se je preselil v večnost. Njegovi bivši učenci so mu postavili kamenit nagrobni spomenik z napisom: »Tu v pravčnosti njih mnogo ste podučevali, da bi se tam med rajskim zvezdam radovali«. Po njegovej smrti je jela šola izgubljati svoj dober sloves. Krivo je bilo temu pogosto menjavanje učiteljskega osebja. V naslednjih 10 letih službovalo je tu namreč zaporedoma 7 učiteljev. Še le g. Ivan Reich je vztrajal dalj na svojem mestu. On je preosnoval šolo v smislu nove šolske postave, da je prišla v njej materinščina do polne veljave. Vsled tega so se učni uspehi boljšali in šola je jela polagoma a dosledno napredovati. Leta 1887 se je razširila v dvorazrednico. Leta 1892 je dospel tačasni šolski voditelj na svoje mesto. Za njegove dobe je pridobila šola šolski in sadni vrt ter se opremila s potrebnim telovadnim orodjem. L. 1903 pa se je razširila v triirazrednico. Ob tej priliki se je šolsko poslopje popolnoma prenovilo in po higijeničnih redpisih uredilo. Poskrbelo se je tudi za potrebe bodočnosti. Tako je šola dosegla sedanjo stopnjo svojega razvitka. Naposled se je govornik zahvalil vsem činiteljem, ki so — bodisi duševno, bodisi gmotno — kaj pripomogli k procvitanju šole ter zaklical presvetlemu cesarju kot najvišjemu pokrovitelju taiste trikratni »slava«. Vse občinstvo se je temu pozivu burno odzvalo, šolska mladina pa je navdušeno zapela A. Kosijevo »Molitev za cesarja«. Potem se je s šolsko mladino uprizoril igrokaz »Star vojak in njegova rejenka« iz I. Tomšičeve zbirke. Vsi nastopajoči so igrali tako gladko, sigurno in izrazito, da so marskateremu poslušalcu stopile solze v oči. Vsa čast tukajšnjim gđ. učiteljicam, ki sta jih tako izborna izveščali. — Po igrokazu je nastopila zopet šolska mladina s štirimi pevskimi točkami in sicer »Veselo deklet«, »Kukavica«, »Želja«, in »Spomlad«, ki so vsemu občinstvu jako ugajale. Zato je vsakokrat odlikovalo mlade pevce z burnim ploskanjem. — Pri yeselici je sodelovala šentpavelska godba na pihala pod vodstvom gosp. učitelja Schmieda. Tudi ta je v splošno zadovoljnost rešila svojo nalogo. — Po dognanem sporedu se je šolska mladina zdatno pogostila ter potem razšla. Drugi udeležniki pa so se radovali še nadalje ter oživljali spomine na svojo srečno mladost. Tako je ta slavnost popolnoma dosegla svoj namen, vneti ljudstvo za šolo in mu nekako predočiti njen pomen in njene zasluge za ljudsko izobrazbo. Kot trajen spomin na to slavnost pa bode ostal jubilejski šolski sklad v podporo tukajšnji revni šolski mladini, ki bode po njej morda narasel na 1.000 K (tisoč kron).

Štajerske novice.

»Resnica in poštenost«. Zadnji petek je naštel nekdo klerikalcem v »Narodnem Dnevniku« na uvodnem mestu par zelo bridkih resnic. Celo inace zelo trdokožna »Straža« se je tako razbu-

rila, da odgovarja včeraj tudi na uvodnem mestu pod znamko „Resnica in poštenost“. „Stražo“ strašno bole naši očitki glede klerikalnega izdajalskega mešetarnjenja z deželnozborsko obstrukcijo — a stvarno še nam doslej ni niti najmanj odgovorila. Pravi, da ni bilo nikoli nobenih konferenc v Gradcu — a pred nekaj dnevi je že sama o njih poročala. Seveda po „Volksblattu“ kot „najboljši spodnješt. slovenski list“. Zakaj pa niso klerikalci svoj čas nastopali proti Claryju, o katerem je pisala celo previdna „Tagespost“, da je stopil s klerikalci v dogovor? In kje je zahteva po autonomiji, kje zahteva po spremembi sistema? Naši klerikalci nimajo ljudstvu z obstrukcijo ničesar drugega pokazati ko svoje žalostno umikanje in pa velike gospodarske škode, katere trpimo. Ali naj klerikalcem navedemo številke? Kdo bi se žrtvoval, kdo trpel škodo za par korumpiranih, z denarjem in častjo kupljenih klerikalnih politikov? Da mi ne poznamo takega „rodoljubja“, je res in tudi nimamo takih „etičnih principov“. Ali je morda to pravi „etični princip“, če kdo koga poprej zmerja za hinavca, pozneje pa podpira njegovo politiko za — mandate! Ali je to „etični princip“, če človek poprej pozna le „farje“, pozneje pa tem „farjem“ poljublja roko za — mandate? O tem bi vedel veliko povedati „krščanski“ kandidat profesor Verstovšek. In kakšne „etične principe“ je imel tudi župnik v Haložah, ki je pokradel cerkvi celo premoženje? Lahko bi še našli mnogo vzgledov.

„Navdušenje“ za g. Verstovška mora biti zares „veliko“. To se vidi že iz poročil o njegovih shodih, ki so prežalostna limonada. Neki Rotovnik je pripovedoval na shodu v Legnu, da Nar. stranke — ni več. Tudi tolažba! Sploh se na Verstovških shodih govori le o — „liberalcih“ in pripoveduje o njih strašne stvari, o klerikalnem „delu“ za ljudstvo pa čisto molči. Naj bi Verstovšek povedal, kako so klerikalci oškodovali lesno trgovino, kako so se norčevali iz draginje, kako so speljali kmete na led s starostnim zavarovanjem, kako so pripomogli k novim davkom itd. To so zanimive stvari! No — pa bomo mi prevzeli to hvaležno nalogo in pomagali pozabljivemu g. profesorju do spomina.

v **Vlom in tatvina.** V petek dopoldne, ko so imeli vojaki vaje na strelišču, je neki vojak vlomil v hišo posestnika R. Cafute, kjer ni bilo nikogar doma, in je odnesel 36 K ter uro in verižico. Neki finančar je videl vojaka, ko je splezal zopet skozi okno ven, in je tako dolgo čakal pri hiši, da se je gospodar vrnil.

v **Iz Gotovelj.** V nedeljo večer je v naši vasi pogorela Stamolova hiša z gospodarskim poslopjem vred. Uboga družina je prišla skoraj ob vse. Poslopje je bilo zavarovano le za mal znesek. Požarne brambe so bile zopet prav točne ter so odvrnile veliko nevarnost, ki je pretila sosednim poslopjem.

v **Poročil se je** g. Edvard Rudolf, tipograf v Ljubljani, z gđc. Mici Dremel.

v **Promoviran** je bil danes na starosl. češki univerzi Karlo-Ferdinandovi v Pragi pravni praktikant pri dež. sodišču v Pragi g. V. Kisovec za doktorja prava.

v **Pri Šentjanžu** smo videli nad Pohorjem dne 25., 26. in 27. tm. od 9. do 10. ure zvečer prav dobro komet. Ta redka zvezda se vidoma odteguje našim očem, tako da je bila včeraj 29. tm. le z dobrim dalnogledom vidna. Od daleč nam kliče na svidenje čez 75 let ali pa nad zvezdami.

v **Grozna nesreča v občini Lobnici pri Rušah.** Desetletni deček Jakob Robnik, sinček znane veleposestnice Ivane Robnik, je včeraj v nedeljo popoldne za šalo pomeril z nabasano puško na pastirja, 15 letnega Martina Repoluska. Puška se vproži in strel zadene pastirja v trebuh. Umril je še isto noč. Deček J. Robnik se je vsled strahu skrival vso noč. Danes so ga našli. Nesrečnim staršem naše iskreno sočutje!

v **„Občinska Uprava“** dela reklamo za klerikalno „Slovensko Stražo“. Zdi se nam, da je med naročniki tega časopisa tudi precej naprednih občin in posameznikov in čudimo se netaktnosti uredništva.

v **Kaj se je zgodilo z njim?** V Mariboru so našli 29. maja zvečer na ulici ležati 61 letnega posestnika Justineka iz Slivnice. Ker se je izkazalo, da je močno pijan, so ga zapeljali v policijski zapor, kjer je še tisto noč umrl. Ko so ga preiskali, so našli eno rebro zlomljeno. S stvarjo se ukvarja državno pravdnništvo.

Hud pretep pred gostilno Pleterski na Bregu pri Celju se bode razvil v nedeljo, 5. junija, ker bode hotel vsakdo dobiti vstop in sedež za tam se vršeci zabavni večer „Bralnega društva na Bregu“. Saj bode pa tudi spored nudil razne zanimive točke. Ne samo, da bodo na novem dobro urejenem odru nastopile najboljše domače moči z barko „Bratranec“, se je tudi posrečilo pridobiti prima-balerino in umetnico na vrvi gospico Fettino Aurora, ki bode proizvajala najtežavnejše vratolomne vaje na visečem drogu. — Torej v nedeljo vsi na Breg!

v **V pokoj** je stopil stavbni svetnik pri štajerski namestniji, inženir Viljem Butta.

Iz Pesnice. Avgustin Gaube, težak na Pesnici, je ponesrečil dne 23. majnika pri nalaganju drv v Zg. Sv. Kungoti. Deblo mu je na nogo padlo in mu strlo desno nogo.

Od Št. Jakoba v Slov. gor. V nedeljo, dne 22. t. m. zvečer so se v Trojnerjevi krčmi pod vejo v Šentjakobskem dolu pivci nekaj sprli. Pri tej priložnosti je Franc Reisman, posestniški sin v Vukovskem dolu, 46 letnega kočarja Lovrenca Krušnika z roko po ustih udaril. Ko se je nato Krušnik odpravil na pot proti domu, je priletel Reisman za njim in ga je brez vsakega vzroka z nožem v desno ramo globoko ranil. Krušnik je šel v torek v Maribor, da tam naznani hudodelca sodniji, a je pri okrajnem glavarstvu skupaj padel in ga je rešilni voz odpeljal v bolnišnico.

Iz Ciglene pri Slov. Bistrici. Katarina Križanec, kočarica v Ciglencih, je pred nekimi dnevi po neprevidnosti padla iz hleva na tla in si pri tem prizadela globoko rano na desnem zgornjem stegnu. Težko ranjeno so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Pretep na Dobrni. Na Dobrni so se stegli v neki gostilni slovenski kmečki fantje z nemškimi delavci pri vodovodu. Pri tem jih je dobil neki kmečki fant Topolšek toliko po glavi, da so se mu pretresli možgani in je vsled tega umrl.

Surovo ravnanje z živino. 27. maja sta gnala svinjski trgovec s Hajdina A. Jeza in neki Mikša kravo proti Ptuj, katera je bila že tri dni na potu in je bila zelo slaba. Blizu orožniške vojašnice v Ptuj se je živinče vsled slabosti zgrudilo. Jeza je žival obdelaval z bičem in čevlji, da bi jo spravil na noge; Mikša, kupec živali, ga je še k temu vzpodbujal. Konečno je došel policaj, ki je oba naznanil zaradi trpinčenja živali; kravo so pa spravili v bližnjo gostilno in jo tam nakrmili.

Iz Maribora. Lansko leto smo priredili tukaj veliko slavnost v prid družbe sv. Cirila in Metoda, ki se je izvanredno dobro obnesla in vrgla družbi čez 1700 K. Ker vzdržuje družba v Mariboru otroški vrtec, prispeva znatni znesek za dekliške slov. razrede v samostanu in namerava postaviti tudi slov. šolo v Studencih, bi bili dolžni prirediti tudi letos enako slavnost. Žalibog pa smo Mariborčani tako obloženi z narodnim davkom, da bi občutil marsikdo tako slavnost le kot hudo breme, opustili smo jo letos, da bi zbudila tem večje zanimanje prihodnje leto. Nekaj pa vendar-le moramo storiti! Družba obhaja ravno letos svojo petindvajsetletnico. Podružnice že sedaj tekmujejo med seboj, ktera bi nabrala lepši jubilejni dar za družbo in tako nam je dana prilika, da storimo na ta način svojo narodno dolžnost in pokažemo, da tudi Mariborčan ne zaostaja. Pripravila se je posebna nabiralna pola, gospica Posebova in blagajnik moške podružnice bodeta skrbela, da ta pola pridno kroži. Pozivljamo toraj vse tukajšnje rodoljube, da prispevajo kolikor mogoče za ta jubilejni dar, ki bode nova priča naše požrtvovalnosti. Ko bi se pa eden ali drugi prezrl, bodisi, da ga naša nabiralca ne poznata ali ga ne najdet, prosimo, da se zglesi dotičnik v Nar. domu pri enem ali drugem stalnem gostu, ki bode drage volje posredoval. Nab. pola se sklene s koncem meseca junija in se objavi. —gl—

Mariborska moška podružnica je odposlala za mesec maj glavnemu vodstvu sledeče prispevke: Nar. davek (nabr. g. Majer) 21, darilo g. dr. Pivka 10 in »neimenovanega« 5 K. Nabiralniki v Nar. domu 39, pri »Pošti« 14 in pri g. Rapocu 1 K. Skupaj 90 K.

Iz Gornjega grada. V nedeljo, dne 5. junija 1910. se vrši v čitalniški dvorani II. gledališka predstava šolske mladine gornjegrajske. Natančni vzpored priobčimo pravočasno. Za danes le omenjamo, da bodo otroci zapeli dva venčka narodnih pesmi, uprizorili tri gledališke igre in sicer dramatičen prizor »Otročji glasovi v spomladi«, eno-

dejanko »Najlepši godovni dar« in veseloigro v dveh dejanjih »V risu«. To igro je spisal učitelj Najžer v Središču in se je tam igrala prvič še le pred kratkim. Šaljiva igra bo gotovo zelo ugajala. Omeniti je tudi še »Nastop raznih stanov«, deklamacije več spomladanskih pesmi itd. Začetek veselice je točno ob 3. uri popoldne. Ker je čist dohodek namenjen v korist šolske mladine gornjegrajske, je želeli obilne udeležbe. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Prva gledališka predstava pred približno dvema mesecema se je izborna obnesla, zato je upati tudi tokrat mnogobrojne udeležbe.

Zaradi muzike. Stavec v Celju Karl Šinkovec in agent Karl Šeligo sta se že dalje časa črtela, ker je Šinkovec vedno muziciral, a Šeligo, ki stanuje poleg, tega ni mogel slišati. Na Telovo zvečer sta se zopet zaradi tega, a takrat zelo resno sprla. Opsovala sta se z ušivci. Na to je hotel Šeligo vdreti v Šinkovčovo stanovanje, a ta je steklena vrata poprej zaklenil. Zato je pa razbil Šeligo vrata in so koščki razbitega stekla ranili Šinkovca na trepalnicah, licu in levem palcu.

v **Iz Pragerskega** nam poročajo: Danes zjutraj (30. maja) se je peljalo tod mimo na Ogrsko 100 mož 7. pešpolka iz Gradca k volitvam. Spremljal jih je stotnik z dvema nadporočnikoma in 2 poročnikoma.

v **Našim naročnikom v Mariboru** dajemo na znanje, da prevzame s početkom prihodnjega tedna dostavljanje lista zopet g. V. Weixl, ker se bo od tega časa naprej list že s prvim popoldanskim vlakom pošiljal. Ta teden se to še ne da izpeljati, ker je motor pokvarjen. S prihodnjim tednom se bo list vedno redno že ob takem času dotiskal, da bo šel na vse strani s prvimi popoldanskimi vlaki.

Naš članek „O žitnem prometu“ iz peresa g. J. S. ml. je ponatisnila tržaška gospodarska revija „Trščanski Lloyd“ v svoji št. 379.

Druge slov. dežele.

Klerikalna Zadruga Zveza ljubljanska je imela včeraj v Ljubljani občni zbor.

Poročil se je včeraj v Ljubljani klerikalni profesor in dež. odbornik Jarc s hčerko župana v Višnji gori, gđcno Minko Omahen.

Umril je v Celovcu včeraj popoldne bankir Ivan Suppan.

Nedeljski zlet z Wrightovim letalnim strojem v Celovcu se ni posrečil. Avijačika, inženirja Sablatnik in Heim, sta sicer poskušala doseči uspeh, a veter jima ni bil ugoden in tako sta se morala zadovoljiti le z malim uspehom. Letalni stroj pa se je občutno pokvaril.

Zadeva Lenarčič-Kotnikov legat. Izvedeli smo od merodajne strani, da v zapuščinski zadevi po umrlem Kotniku šolska družba Ciril-Methodova ne bo niti za vinar prikrajšana. Legat je znašal krog 435.000 K in dobi družba po postavnih odbitkih krog 380.000 K.

Iz sodne službe. Prvi državni pravdnik v Celovcu, g. dr. Maks Bonvier, je imenovan za deželno sodnega nadsvetnika v Gradcu.

Iz Celovca se je odpeljal včeraj 17. pešpolk (900 mož) v Budimpešto zaradi državnozborskih volitev, ki se pričnejo te dni na Ogrskem.

Vinogradniški tečaj priredi kmetijska šola na Grmu dne 13. in 14. junija. Udeležbo je javiti do 6. junija ravnateljstvu zavoda.

Gremelj trgovcev v Ljubljani je imel v nedeljo občni zbor.

Kranjski deželni odbor je odposlal v odbor „Dramatičnega društva“ in v intendanco prof. Jarca.

Ravnatelj mestnega magistrata v Trstu je imenovan asesor dr. Albert Boccardi.

v **Podgradu v Istri** je med sobotno nevihto strela ubila na cesti neko žensko in v neki hiši neko drugo osebo.

Pred ljubljansko poroto sta stala v soboto tat — „umetnik“ Ivan Pavlič in njegova mati, prvi obdolžen cele vrste na najrafiniranejši način izvršenih tatvin, mati pa zaradi sokrivde. Pavlič je bil obsojen na 3 leta težke ječe, mati pa na teden zavora.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

CESAR FRANC JOŽEF V SARAJEVU.

Sarajevo, 31. maja. Ob 9. uri zjutraj se je cesar peljal v vladno palačo k slovesnim sprejemom. Vladna palača je bila od zunaj in znotraj

s cveticami in zelenjem kar najokusnejše dekorirana. Ob 1/4 10 so se začeli slovesni sprejemi oficirskega kora, dež. uradnikov, obč. zastopa, deputacij katolikov, pravoslavni in pa muslimanov, zastopnikov trgovske in odvetniške zbornice itd.

**PROTESTI PROTI ODPOŠILJANJU
AVSTRIJSKIH VOJAKOV K OGERSKIM
VOLITVAM.**

Dunaj, 31. maja. V deželnobrambnem odseku sta protestirala posl. Steiner in Tresič-Pavičič proti odpošiljanju vojakov iz Avstrijsko-ogerskega k volitvam na Oggersko. Minister Georgi je obljubil, da bo stvar naznanil državnemu vojnemu ministru.

Dunaj, 31. maja. Proračunski odsek je sprejel predlog posl. dr. Korošca, naj da deželnobrambni minister Georgi pojasni o odpošiljanju vojakov k volitvam na Oggersko.

NEKDANJI HRVAŠKI MINISTER UMRL.

Dunaj, 31. maja. Nekdanji hrvaški minister v Budimpešti, Emerik Josipović se je včeraj mudi nekaj ur na lovski razstavi, na to pa se je odpeljal v notranje mesto, kjer ga je na Koroški cesti zadela kap. Emerik Josipović je bil l. 1889 kot naslednik Bedekovičev imenovan za hrvaškega ministra v Budimpešti; to službo je opravljal 9 let, do Banffyjevega ministrovanja l. 1898. Bil je tudi tajni svetnik. Njegov sin Geza je bil pod Wekerlom minister za Hrvaško v Budimpešti.

PAPEŽ IN FRANCOSKA REPUBLIKA.

Pariz, 31. maja. „Matin“ vzdržuje vkljub raznim dementijem svojo vest, da se vrše med papežem in francoskimi škofi dogovori, kako bi se francoski duhovščini omogočilo mirno življenje z republiko.

FRANCOSKI IN ANGLEŠKI TISK O CESARJEVEM POTOVANJU V BOSNO.

Dunaj, 31. maja. Londonska lista „Times“ in „Daily Chronicle“ čestitata cesarju in bosanskemu prebivalstvu na lepemu napredku in delu, ki se je izvršilo v Bosni od l. 1878 do danes. — „Gaulois“ v Parizu opisuje svoje občudovanje nad hrabrostjo in samozatajevanjem cesarjevim, ki navzlic svojim 80 letom še vzdrži napore tako dolgega in težavnega topovanja.

Po svetu.

v Volitve v Bosni. Pri volitvi v I. vol. raz. prve kurije (muslimanski veleposestniki) so izvoljeni kandidati muslimanske narodne stranke proti stranki inteligence, takozvanim samostalcem.

v Usmrtili so v nedeljo v Parizu morilca Laroche, ki je 10. dec. l. l. posilil in umoril neko 16letno dekle in bil obsojen na smrt.

Profesor dr. Robert Koch, ustanovitelj modernega raziskovanja bakterij, iznajditelj justičnega in kolerinega bacila, je 27. t. m. v 67. letu starosti v Baden-Badenu umrl. Z njegovim imenom je združen epohalni napredek medicine. L. 1882. je iznašel povzročitelja tuberkuloze; l. 1883. ko

se j. bližala kolera mejam Evrope, je bil poslan od nemške države na čelu ekspedicije v proučevanje kolere v Egipt in Indijo. L. 1888. je v Kalkuti našel povzročitelja kolere, takozvani komabacil.

Izborne so

Pekatete, to se priznava a le tedaj, ako so pravilno pripravljene. Naroči si vsaka kuharica in gospodinja kuharsko knjigo, ki jo dobi pri **Prvi kranjski tovarni testenin v Il. Bistrici.**
155 42-2

Sukna
in modno blago
za obleke
priporoča firma
Karel Kocian
tovarnica za sukno
v Humpolcu na Češkem.
Vzorec franko. 96

**Rojaki, spominjajte se prepotrebne-
nega Sokolskega doma v Brežicah.**

Loterijske številke.

Gradec, 28. maja 1910: 67, 80, 57, 27, 59.
Dunaj, „ „ „ 70, 20, 28, 49, 56.

Zahvala.
Povodom izgube našega ljubljenega
sina, oziroma brata
Frana Marovta
je došlo premnogo izrazov sožalja, da
nam ni mogoče vsakem posebej se za-
dostno zahvaliti. Blagovolite torej tem
potom sprejeti najiskrenejšo zahvalo.
Prisrčna hvala tudi onim, ki so blago-
volili pokloniti krasne vence. Posebna
hvala pa slav. društvoma žalskemu in
braslovškemu Sokolu ter vsem, ki so
spremljali blegega ranjkega k zadnjemu
počitku.
ŽALEC, dne 31. maja 1910.
342 **Rodbina Marovt.**

Lampijone
konfeti, serpentine, umetne cvetlice itd. priporoča
po nizkih cenah tvrdka
Goričar & Leskovšek v Celju
trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja
Na debelo. 177 88-27 Na drobno.

Nagrobne
vence
v raznih velikostih in cenah s
trakovi in brez trakov ima v
zalogi
Zvezna trgovina
v Celju.
Naročila se izvršujejo z obratno
pošto. — Brzjavni naslov:
Zvezna trgovina, Celje.

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo navadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Sleherni, ki to upoštevajo in delujejo dosledno v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh, ker se prejemniku vsili nehote prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potruji v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenu potrebnim učinkom. Zavod, ustrezajoč vsem zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta šte. 3. — Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisknimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristoji je v položaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stranke. — Naročila izvršuje točno in solidno. — Cene nizke.

